

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΑ: Η εορτή του Προφήτη Ηλία στην ομώνυμη Μονή (ΒΙΝΤΕΟ)

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Την Κυριακή, 20ην Ιουλίου/2αν Αυγούστου 2020, εωρτάσθη υπό του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων η μνήμη του αγίου προφήτου Ηλίου του Θεσβίτου στην αρχαία ιεράν αυτού Μονή, την κειμένην εις το μέσον της αποστάσεως της κεντρικής οδού μεταξύ Ιεροσολύμων και Βηθλεέμ.

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Στην Μονή ετελέσθη Εσπερινός αφ' εσπέρας προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Ιορδάνου κ. Θεοφυλάκτου Πατριαρχικού Επιτρόπου εν Βηθλεέμ και θεία Λειτουργία την πρωίαν της εορτής, προεξάρχοντος της Α.Θ.Μ. Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου και συλλειτουργούντων Αυτώ του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου

Θαβωρίου κ. Μεθοδίου και του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ελενουπόλεως κ. Ιωακείμ, και μόνον δώδεκα κληρικών εντός του Ναού, εκ των οποίων πρώτος ο Γέρων Καμαράσης Αρχιμανδρίτης Νεκτάριος και 20άδος πιστών εν τη υπαίθρῳ, συμφώνως προς τας οδηγίας της Αστυνομίας λόγω μέτρων εναντίον του ιού Covid 19, διακοσάδος όμως εις το τέλος διά να τιμήσουν τον «δεύτερον Πρόδρομον της παρουσίας Χριστού Ηλίαν τον ένδοξον», ιερέων και διακόνων, ψάλλοντος του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Αριστοβούλου δεξιά ελληνιστί και της χορωδίας του Καθεδρικού Ναού του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου αριστερά αραβιστί υπό τον κ. Ριμόν Κάμαρ.

Εις το Κοινωνικόν της Θείας Λειτουργίας ο Μακαριώτατος εκήρυξε τον θείον Λόγον ελληνιστί και αραβιστί ως έπεται:

«Άποδεδειγμένος θεόπτης, ό Θεσβίτης σύν Μωσή καθορᾶ, ἃ όφθαλμός ούκ είδε καί οὔς ούκ ἤκουσε, καί άνθρωπων τῶν γηγενῶν, καρδία οὔ λελόγισται, σεσαρκωμένον Κύριον έν τῷ Θαβώρ τόν Παντοκράτορα», αναφωνεῖ ό ύμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Άγαπητοί έν Χριστῷ ἄδελφοί,

Εύλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ θεία καί σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἁγίου ένδόξου Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου συνήθροισεν ἡμᾶς σήμερον έν τῷ πανσέπτῳ ἐπωνύμῳ Ναῷ αὐτοῦ, ίνα ψαλμικῶς ἄσωμεν καί εύχαριστιακῶς τιμήσωμεν τήν έόρτιον μνήμην αὐτοῦ. Ἡ παρουσία τοῦ προφήτου Ἡλία καί τό ένεργόν προφητικόν αὐτοῦ κήρυγμα λαμβάνουν χώραν είς

μίαν κρίσιμον ιστορικήν χρονικήν περίοδον, κατά τήν ὁποίαν ὁ λαός τοῦ Θεοῦ καί τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, τοῦ χορηγηθέντος ἐν τῷ Ὄρει Σινᾶ, ἔχει ἀπομακρυνθῆ ἀπό τήν ὑγιαίνουσαν πίστιν καί λατρείαν τῆς ἀποκεκαλυμμένης «θρησκείας» τοῦ ἠθικοῦ μονοθεϊσμοῦ, προσχωρῶν εἰς τήν πλάνην τῆς εἰδωλολατρείας καί τοῦ συγκρητισμοῦ. Τήν ζοφεράν ταύτην εἰκόνα τῆς παρεκκλίσεως τοῦ λαοῦ τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐκ τῆς ὁδοῦ τῆς ἀληθοῦς θεογνωσίας καί τῆς καθαῆς λατρείας περιγράφει εἰς σχετικήν ὁμιλίαν αὐτοῦ ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων: «Νύξ γάρ ἦν, δι' ὃ καί κατεῖχε τήν Οἰκουμένην ἅπασαν· νεφέλη πυκνοτάτη ἐκάλυπτε τά σύμπαντα. Πάντες γάρ προέκοπτον ἐπὶ τό κακόν· οἰκουμενικόν ἦν ναυάγιον, οὐκ ὑδάτων ἀλλά ἀσελγείας», (P.G. Migne 50, 729).

Ὁ θεσπέσιος Ἡλίας δικαίως ἔλαβε τήν προσωνυμίαν «ζηλωτής», ὡς τοῦτο ἐπιμαρτυρεῖ καί ὁ ἱερός Χρυσόστομος λέγων: «ἐμέθυε γάρ τῷ ζήλῳ». Τόν ὑπέρμετρον τοῦτον ζῆλον διὰ τόν Θεόν ἀπέκτησεν ὁ θεόπτης Ἡλίας ἀκούων ἀφ' ἐνός μὲν εἰς τάς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ: «Ἀγαπήσεις Κύριον τόν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς δυνάμεώς σου», (Δευτ. 6,5). Καί ἀφ' ἑτέρου, εἰς τούς Δαυϊτικούς λόγους:

«Κύριε, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σου; ἢ τίς κατασκηνώσει ἐν ὄρει ἁγίῳ σου; πορευόμενος ἄμωμος καί ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσει αὐτοῦ, οὐδέ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν καί ὀνειδισμόν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοῖς ἔγγιστα αὐτοῦ», (Ψαλμ. 14, 1-3).

Ἡ αὐτεξούσιος καί ἄνευ ὄρων ὑπακοή τοῦ θεόφρονος Ἡλίας εἰς τό ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ κατέστησεν αὐτόν «ἄνθρωπον τοῦ Θεοῦ», διό καί ἀνετέθη εἰς αὐτόν ἡ θεία ἀποστολή τῆς ἀφυπνίσεως καί μετανοίας τόσοι τοῦ λαοῦ ὅσον καί τῆς θρησκευτικοπολιτικῆς ἡγεσίας αὐτοῦ.

Ἡ ἀποστολή δέ αὕτη, τῆς προφητικῆς, δηλονότι δράσεως τοῦ ζηλωτοῦ Ἠλία ἀπεσκόπει εἰς τὴν διαφύλαξιν τῶν, δι' ὅρκου τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραάμ ἐπαγγελιῶν καὶ τῆς Διαθήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας αὐτῶν», (Πράξ. 3,25). Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ ἀποστολή τοῦ Θεσβίτου Ἠλία ἀπέβλεπεν εἰς τὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑπόμνησιν «καὶ ὑπόδειξιν τοῖς κληρονόμοις, τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετάθετον τῆς βουλῆς Αὐτοῦ [τοῦ Θεοῦ] κατὰ Παῦλον (Ἑβρ. 6,17). «Κληρονόμοι δέ τῆς ἐπαγγελίας», δέον ὅπως θεωρηθοῦν ἀμφοτέροι οἱ λαοί, οἱ τῆς Παλαιᾶς καὶ τῆς Καινῆς Διαθήκης, κατὰ τὸ εἰρημένον ὑπὸ τοῦ θείου Παύλου: «εἰ δέ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι», (Γαλ. 3, 29). Κατὰ δέ τὸν ἐρμηνευτὴν Ζιγαβηρόν: «κληρονόμοι τῆς ἐπαγγελίας αἰσθητῶς μὲν ὁ παλαιὸς λαός, νοητῶς δέ ὁ νέος [λαός]· ἐπεὶ καὶ σπέρμα τοῦ Ἀβραάμ φυσικόν μὲν οἱ κατὰ γένος αὐτῷ προσήκοντες, πνευματικόν δέ οἱ κατὰ πίστιν αὐτῷ ἐξομοιούμενοι».

Καθίσταται πρόδηλον, ὅτι ἡ ἐξέχουσα προσωπικότης καὶ προφητικὴ δηλονότι δραστηριότης τοῦ Ἠλία, ὀφείλεται εἰς τὴν διὰ θεωρίας καὶ πράξεως ἥτοι διὰ λόγου καὶ ἔργου μαρτυρουμένη, τόσον ἐν τῇ Παλαιᾷ ὅσο καὶ τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ.

Καὶ εἰς μὲν τὴν Καινὴν Διαθήκην ὁ Θεσβίτης Ἠλίας ἐμφανίζεται μετὰ τοῦ Προφήτου Μωϋσέως κατὰ τὴν ἐν τῷ ὄρει Θαβώρ Μεταμόρφωσιν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ γενόμενος μάρτυς Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ συνομιλῶν μέτ' Αὐτοῦ: «Καὶ ἰδοὺ ὥφθησαν αὐτοῖς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας μέτ' Αὐτοῦ συλλαλοῦντες», (Ματθ. 17,3). Ἐξ ἄλλου, ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ὁ Ἀδελφόθεος ἐξαίρων τὴν δύναμιν τῆς προσευχῆς τῶν δικαίων τοῦ Θεοῦ λέγει περὶ τοῦ Ἠλία: «Ἠλίας... προσηύξατο τοῦ μή βρέξαι καὶ οὐκ ἔβρεξεν.... καὶ πάλιν προσηύξατο καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε», (Ἰακ. 5, 17).

Εἰς δέ τὴν Παλαιάν Διαθήκην ὁ ἔνδοξος Ἠλίας ἀναδείκνυται σκεῦος ἐκλογῆς τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλος τοῦ Ἀποστόλου τῶν ἔθνῶν Παύλου. Ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως τῆς πίστεως τοῦ ἐνθέου ζήλου καὶ τῶν θαυμαστῶν πράξεων αὐτοῦ περιγράφεται μετ' ἀκριβείας καὶ ἐπαινετικῶς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ συγγραφέως τῆς Σοφίας Σειράχ, οὕτως:

Καί ἀνέστη Ἡλίας προφήτης ὡς πῦρ, καί ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λαμπάς ἐκαίετο· ὃς ἐπήγαγεν ἐπ’ αὐτοῦς λιμόν καί τῷ ζήλῳ αὐτοῦ ὠλιγοποίησεν αὐτούς· ἐν λόγῳ Κυρίου ἀνέσχεν οὐρανόν, κατήγαγεν οὕτως τρίς πῦρ· ὡς ἐδοξάσθης, Ἡλία, ἐν τοῖς θαυμασίοις σου· καί τίς ὅμοιός σοι καυχᾶσθαι; ὁ ἐγείρας νεκρόν ἐκ θανάτου καί ἐξ ᾄδου ἐν λόγῳ Ὑψίστου· ὁ καταγαγὼν βασιλεῖς εἰς ἀπώλειαν καί δεδοξασμένους ἀπὸ κλίνης αὐτῶν· ὁ ἀκούων ἐν Σινᾷ ἐλεγμόν καί ἐν Χωρήβ κρίματα ἐκδικήσεως· ὁ κρίων βασιλεῖς εἰς ἀνταπόδομα καί προφήτας διαδόχους μετ’ αὐτόν· ὁ ἀναληφθεὶς ἐν λαίλαπι πυρός ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων· ὁ καταγραφείς ἐν ἐλεγμοῖς εἰς καιροῦς κοπάσαι ὀργὴν πρὸ θυμοῦ, ἐπιστρέψαι καρδίαν πατρός πρὸς υἱόν καί καταστῆσαι φυλάς Ἰακώβ. μακάριοι οἱ ἰδόντες σε καί οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι, καί γάρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα, (Σοφ. Σειράχ 48, 1-11).

Εἰς τό ὄντως ἀντάξιον τοῦτο ἐγκώμιον τοῦ προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου ὑπὸ τοῦ θεοπνεύστου Σειράχ, ὁ Πατήρ Ἰωήλ Γιαννακόπουλος σχολιάζων τὴν κατακλείουσαν εὐχήν, «καί γάρ ἡμεῖς ζωῇ ζησόμεθα», λέγει: «Ἐνταῦθα διὰ τοῦ -ἡμεῖς- ὀφείλομεν νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς ἀποθανόντας δικαίους κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ κόσμου. Οὗτοι, προητοιμασμένοι μετὰ τό κήρυγμα τοῦ Ἡλιοῦ, θά ἀποθάνουν ἡσυχῶς καί θά ἀναστηθοῦν εἰς τὴν εὐθύς μετὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γενομένην κρίσιν τοῦ κόσμου καί θά ζήσουν αἰωνίως».

Ὁ σήμερον τιμώμενος θεόπτης Προφήτης ἡμῶν Ἡλίας ὁ Θεσβίτης εἶχεν θάνατον εἰρηνικόν, οὗτος ἐδέχθη τὸν θάνατον τοῦ Δικαίου, ὡς λέγει ὁ ψαλμωδός: «πλὴν ὁ Θεός λυτρῶσεται τὴν ψυχὴν μου ἐκ χειρός ᾄδου ὅταν λαμβάνη με», (Ψάλμ. 48,1) καί «Δικαίων ψυχαί ἐν χειρὶ Θεοῦ καί οὐ μὴ ᾄπνηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ. Σολομῶντος 3,1), λέγει ἡ Σοφία Σολομῶντος.

Παρακαλέσωμεν ἀδελφοί μου, τὸν μεγάλην παρρησίαν ἔχοντα τῷ Ἁγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ, Ἡλίαν τὸν οὐρανόφρονα καί μετὰ τοῦ ὕμνωδοῦ εἴπωμεν: «Προφῆτα κῆρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης, οὐδέποτε χωρίζη καί ἐκάστῳ ἀσθενοῦντι, ἀεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἶτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν». Ἀμήν.

Μετὰ τὴν Ἀπόλυσιν προσηνέχθη ἀπλοῦν κέρασμα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου Παΐσιου.